

WSTĘP

Oddajemy do rąk czytelników zeszyt czasopisma „Turizm”, który w odróżnieniu od wielu poprzednich ma charakter monotematyczny, poświęcony jest bowiem problemom dydaktycznym.

Dynamiczny rozwój usług turystycznych, jaki nastąpił w Polsce w ostatnich latach, z wielokrotności zapotrzebowanie na dobrze wykształcone kadry specjalistów. W odpowiedzi na to zapotrzebowanie wiele wyższych uczelni państwowych, a także burzliwie rozwijające się szkoły społeczne i prywatne, przystąpiły do kształcenia, głównie na poziomie licencjackim, ale również magisterskim, potrzebnych specjalistów.

Uniwersytet Łódzki, który posiada duże doświadczenie i bogaty dorobek dydaktyczny i naukowy w zakresie turystyki, jako pierwszy w Polsce uruchomił w 1994 r. samodzielną, z naborem od pierwszego roku, specjalność magisterską z geografii turystyki i hotelarstwa. Doświadczenia zdobyte przy realizacji tej specjalności wydają się być na tyle oryginalne i znaczące dla procesu kształcenia akademickiego, że redakcja zdecydowała się na ich upublicznienie.

W zeszycie przedstawiono dwa artykuły, w których prezentowana jest idea specjalności, jej zakres przedmiotowy i organizacja toku studiów (S. Liszewski) oraz przegląd anglojęzycznych czasopism naukowych z turystyki, które mogą i powinny być wykorzystywane przez studentów specjalności (M. Baczarow, R. Wiluś).

W dziale „Notatki dydaktyczne” zaprezentowano i omówiono program niektórych przedmiotów wykładanych na specjalności „geografia turystyki i hotelarstwa” na Uniwersytecie Łódzkim w ramach bloku tematycznego „turizm”, oraz przykładowo dwa przedmioty z innych bloków tematycznych.

Dział ten otwierają prace prezentujące programy dwóch przedmiotów wykładanych na I roku studiów: „ruch turystyczny” (R. Wiluś, B. Włodarczyk) oraz „ochrona środowiska przyrodniczego w turystyce” (J. Skrzyński).

Znacznie bogatsza jest prezentacja przedmiotów obowiązujących na drugim roku studiów. Przedstawiono tu „produkt turystyczny” (B. Włodarczyk) oraz „informację i promocję turystyczną” (R. Wiluś) z bloku tematycznego turystyki, a także „podstawy historii architektury” (S. Kaczmarek) z bloku nauk humanistycznych.

nych i „metody statystyczne i techniki komputerowe” (I. Jażdżewska) z bloku metodycznego.

Przedmioty wykładane na trzecim roku reprezentują „geografia turystyczna Polski” (R. Wiluś) oraz „pilotaż i przewodnictwo turystyczne” (B. Krakowiak). Z czwartego roku przedstawiono „geografię turystyczną świata” (M. Baczwarrow) oraz „organizację imprez turystycznych” (J. Latosińska).

Dział „Notatek dydaktycznych” zamykają prezentacje programów dwóch przedmiotów wykładanych na V roku studiów: „strategia rozwoju turystycznego” (J. Kaczmarek) i „organizacja turystyki w Polsce i na świecie” (J. Wojciechowska).

Przedstawione prace dotyczą wyłącznie przedmiotów, które w programach studiów mają charakter obligatoryjny, a ich liczba (12) jest tylko częścią specjalności „geografia turystyki i hotelarstwa” na Uniwersytecie Łódzkim, w ramach której student ma obowiązek zaliczyć 69 obligatoryjnych i ok. 20 fakultatywnych przedmiotów w czasie pięciu lat studiów.

Działy „Sprawozdania” i „Recenzje”, które stanowią integralną część zeszytu, tematycznie korespondują z treścią artykułów i notatek.

Prezentując program kształcenia studentów w zakresie geografii turystyki i hotelarstwa na Uniwersytecie Łódzkim redakcja „Turystyki” pragnie nie tylko upowszechnić dorobek łódzkiego ośrodka akademickiego geografii turystyki, ale również podjąć szerszą, i to zarówno w skali Polski jak i w środowisku międzynarodowym, dyskusję nad kształceniem specjalistów na potrzeby turystyki.

Redakcja